

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob **sobotah, četrtkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnica in javno zahvalo, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *reklamništvo* ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprište reklame eije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Obrekovanja in groznje.

V takozvani „mrtvi sezoni“ smo; v dōbi, ko navadno ni najhblejši vetrič ne giblje površine političnega življenja. Nastopili smo dōbo letovišč in kopelji. In tudi oni, ki niso tako srečni, da bi si mogli iskati krepila v tej ali oni svetovnoznani kopelji ali vsaj v našem, če tudi ne tako znanem, pa vendar divno krasnem Bledu, v biseru zemlje slovenske; tudi oni, ki so ali po dolžnosti svojega stanu prikovani med mestne zidove in prašne akte, ali pa jim skromna sredstva ne pripuščajo ni najmanje ekstravagancije — tudi vsi ti se v tej dōbi radi in vstrajno upirajo tolmačenju našega Gregorčiča o dolžnostih slehernega moža, in menijo, da v tej dōbi kislih kumar človeku ne treba storiti več, nego prav — mora. Taki so navadno vsi: ministri, diplomatje, poslanci, podčastniki in moštvo političke vojske: kdor le more — počiva! Tako je od nekdanj in čudno se nam zdi, ako je slučajno kedaj drugače: v jeseni, po zimi in početkom spomladi se valovi političko življenje, v mesecih pozneje spomladi in poletja pa je površina mirna in gladka. Temu smo privajeni tako, kakor vrstenju štirih letnih časov.

Ali letos je čudno leto; čudno po svojem vremenu, čudno tudi po valovenju političkega življenja. Človeku se kar usiljuje menenje kakor da se je jel uvajati nov red v naravi in v politiki. Spomladi nismo imeli nikake in v mesecu maju nas je skoro še — zeblo, kakor da ne bode zvršetka zimi. Istotako se dozdeva, da letos ne bode prenehljaja v politički kampanji. Res v zadnji čas, v dōbi, ko se sicer vsakdo — vsaj kolikor se dostaje političkega dela — rad udaja sladkemu fai niente, kopicili so se letos prevažni dogodki tako, da bi bili mi kmalu — prisiljeni, da obračamo svojo pozornost na vse strani — prezrli najbližje, dogodek, dotikajoči se naše kože.

Dne 21. m. m. imelo je namreč svoj občni zbor ono političko društvo, ki ima v svojih rokah sukno in škarje, ki dela dež in solnce v politički javnosti pokrajine istrske. Ti občni zbori so navadno zanimivi za nas, ker nam na istih blage duše gospōde italijanske odkrivajo svoje brumne želje in

zahteve, svoje pravo in resnično mišljenje, ter nam povedo marsikojo, kar ne smejo ali nočejo povedati drugod. Kar zamolčujejo ali celō zanikujejo v parlamentu na Dunaju, to vre elementarno silo na dan, na domačih tleh, na občnih zborih političnega društva italijanskega za Istro. Na Dunaju še vztrajajo pod krinko, tem drznejše nam kažejo svoj obraz, ko nimajo pred seboj obrazov — ekscelenc.

Grešili bi torej, ako ne bi i letos uvažili, kar so nam povedali gospōda na svojem občnem zboru. Treba torej, da čim preje popravimo, kar smo zamudili. Ta potreba pa je tem nujnejša, ker so nam gospōda letos zapeli svojo pesmico v „dur“ in „fortissimo“. Ves tekst pa je bil prepleten obrekovanja, kojim je bil stalni refrēn — groznja!

Da čujemo torej, kako so gospōda letos obrekovali in grozili.

Zbrali so se na otoku lošinjskem dne 21. m. m. Po vseh obmorskih mestecih nabirali so moške in ženske in zbrani v sicer ne veliko, ali gotovo častno četo peljali so se na posebnem parniku tjā doli, da počaste Mali Lošinj v zahvalo, da — tako trdē — visoko drži zastavo italijanstva na kvarnerskih otokih.

Bilo je seveda svečanih pozdravov, gostij in sijajnih plesov, kar pa nas vse ne peče in ne zanima, pač pa nas zanima, kar so gospōda govorili na občnem zboru samem. Sosebno pa nas zanimata pozdravni govor predsednika političnemu društvu italijanskemu, g. Venierja, in pa čitani govor deželnega in državnega poslanca Bartolia. Oba sta silno udrihala po Slovanih istrskih, zlasti po naših prvakah. Le-ti da so se priklatili od zunaj, in posrečilo da se jim je, da so zaslepili in prevarili ubogo ljudstvo.

Mala, ali odločna četica teh tujincev — tako sta gromela gg. Venier in Bartoli — zastupila je vse javno življenje, preobrnivši ves dosedanji red v pokrajini.

To četico odločnih sleparjev da podpirajo duhovstvo, učiteljstvo in vladni uradniki. Ona da oznanjuje vojno proti bogatašem, obeta neukemu in nezavednemu ljudstvu zlate hrbe in doline, odpisanje davkov in odiranje italijanskih posestnikov. V borbi se poslužuje nasilja, brutalnosti in napadov.

je postal še milejši, vsled prebite duševne bōli. Mária pa se je divila Milanovi mični postavi. Ko ga je videla zadnjič, je bil še nerazvit mladenič. A sedaj vidi odraslega moža, že izkušenega; njegovo blede lice znači, da je prebil marsikatero bolest.

„Čudili se bodete“, začel je Krivec, „da prihajeva k vam. Kajti vi sovražite mene, in da vam povem resnico, tudi jaz sem se le teškim srcem napotil k vam.“

„Jaz, da vas sovražim!? Nikakor! Res je, da je bilo nekako sovraštvo med nama, toda sedaj ni več. Vsaj jaz želim, da pozabiva na to, kar je bilo. Ali hočete?“

Krivec se je začudil, tudi Milan je skoro nezaupno pogledal Dolina, kateri je nadaljeval:

„Znan mi je tudi vzrok vašemu prihodu. Tiho, Krivec, ne spregovorite, vem, vem. In ne branim jima te zveze. Milan, Mária, bodita srečen zakonski par, a ti, Krivec, daj mi roko, bodiva zopet prijatelja!“

Stopil je h Krivcu in ga prijel za roko.

„Ali hočeš? Reci, govori! Prijatelj!“

Dokler je ni bilo v Istri — tako nadaljujeta gg. Venier in Bartoli — vladal je tu mir in red. Italijani so brez skrbi prisezali na izključljivost italijanstva pokrajine, dočim sta sedaj povsodi zavlada nemir in nered, a ti nemirneži hote vzbujati dvom o čistosti italijanstva Istre.

Italijani Istre niso niti sanjali, da bi v Istri mogel zavladata socializem, kakorsnega oznanjuje danes — in to pripovedujeta gg. Venier in Bartoli popolnoma resnim obrazom — duhovstvo in ki deluje pogubonosno na nezavedno množico.

Ko je ta smradni slovenski hudournik jel prehudo navalivati na italijanstvo in ko so se uverili Italijani Istre, da c. k. vlada podpira in povspešuje največe slovenske težnje v Istri, probudila se je zaspala italijanska zavest, čemurso nam dokazom glasovite demonstracije v Piranu in drugod proti dvojezičnim tablam. Isto nam dokazuje tudi odločno postopanje italijanske deželnozbornske večine za poslednjih zasedanj proti slovenski manjšini in proti c. kr. vladi.

Vsled tega mislilo se je, da se vlada o poslednjih splošnih volitvah v deželni zbor upre Italijanom in da bode podpirala Slovane, in da Italijani kakor premaganci izidejo iz volilne borbe; ali iz vsega tega ni bilo nič.

Odločnost italijanske stranke, pojavivša se proti dvojezičnim napisom in proti porotnim listinam, kakor tudi hvalevredna brezobzirnost deželnozbornske večine mora trajati in nadalje.

Priprave za bodoče volilne borbe morajo sestati v tem, da se bode iz mest uplivalo na kmečke občine. Med kmečko ljudstvo treba zahajati, poučevati je in kazati na sleparje in nemirneže. O poslednjih državnoborskih volitvah posrečilo se je tem prišlecem, da so dvojico svojih izvolili v državni zbor in to s pomočjo škofov v Trstu in na Krku in vsled javnega nasilja, izzivanja, oškodovanja tujega imetja in s pomočjo — c. k. uradnikov. (In gospodov Venierja in Bartolia ni oblila rudečica srama, ko sta trdila vse to?! Radovedni stavec.)

O predstojećih volitvah se ne bode smelo

Solze so ga polile. Tudi Krivec se ni mogel vzdržati solz, skočil je po konci in objel starega Dolina.

„Ali hočem?! Čemu vprašuješ!? Gotovo hočem!“

Med tem sta se tudi Milan in Mária jela tiho pogovarjati.

„Mária!“

„Milan!“

„Zopet se vidiva!“

„Hvala Bogu, da se je vse tako izišlo!“

„Ah, kako sem srečen! Sedaj se nama vendar le izpolni najprisrčnejša želja.“

„Milan, niti misliti si ne morem, da je to resnica! Bojim se, da so zopet vse to goljufive, prazne sanje!“

„Ne, ne, ljubljena Mária, vse je res!“

Lahno jej je stisnil skrivaj roko ter jej zrl ves srečen v mile oči.

In čez mesec dnij so stopali pari v cerkev. Tudi stari Dolin in Krivec sta šla veselega obraza, kajti pozabljeni so bili vsi prepiri, vsa sovraštva.

PODLISTEK.

Máričina snubača.

Povest. — Spisal O. K. Srčan.
(Zvršetek.)

Črez dva meseca je Dolin okreval, a za to je imel največ zahvaliti skrbno postrežbo svoje hčerke. Toda Zaljanov napad ne jako spreobrnil Dolinov značaj. Ta je jel hladnokrvnejše soditi o vseh rečeh. Večkrat se je spomnil Krivčeve snubitve. Priznaval je sam pri sebi, da je bil takrat preveč vročekrvn in da ni prav storil, ker je zapodil Krivca. Tudi je bilo nespametno sovražiti Krvica radi Jericc. Saj je imela odločevati vendarle ona — kogar je ljubila, temu se je udala, to je povsem naravno. Zakaj sovraži torej Krivca? Zaradi — ničesar! —

Ko sta torej prišla stari Krivec in Milan k Dolinu, ju je ta veliko prijaznejše sprejel kakor o prvi snubitvi. Sprovel ju je v sobo ter potem poklical Mária.

Prišla je. Kako sta se gledala z Milanom! Milan je očudoval dražesten obrazek Máriačin, ki

goditi več kaj takega. Za vsako ceno morajo Italijani odvzeti Slovanom volilni okraj kmečkih občin zapadne Istre. Istotako morajo Italijani pridobiti tudi peti mandat, ustvarjen po premembi volilnega reda.

Jednako število slovanskih in italijanskih poslancev ne sme več na Dunaj, kajti tam se glasovi štejejo, in po številu poslancev dele odločujoči krogi tudi narodnosti naše pokrajine.

Istra mora poslani na Dunaj — tako zahtevata gg. Venier in Bartoli — vsaj štiri italijanske poslance. In če bodo Italijani odločni, delavni in požrtvovalni, pošljejo celó vso petorico svojih.

Taka je, na kratko, vsebina poročila omenjene dvojice italijanskih prvakov. Odgovora na ta nesramna obrekovanja in na drzne grožnje seveda ne ostanemo dolžni. Najbrže ga dobe gospóda že na jutrnjem občnem zboru politiškega društva „Edinost“. Ker se je nadejati, da pride na jutrnji občni zbor tudi več poslancev iz Istre, kazalo bi, da že jutri določimo, kako bode postopati, da se ne uresniči drzna poželjenja nikdar site, nikdar pravične stranke italijanske, drzno pretvarjajoče faktične odnošaje in bijoče — resnici v obraz!

Pokažimo gospódi, da se naša pravica ne umakne tako hitro pred njih nasiljem!

DOPISI.

Z dežele, 1. julija. — (Izv. dop.) — Nam Slovcem je dobro znano, kake pojme imajo o nas Slovanih Nemci, Italijani itd., zajemajoči svojo modrost ponajveč iz židovskih glasil. Meni se zdi to čisto naravno, ker se celó naša glasila se tako daleč spozabljajo, da čenčajo npr. o Rusih razne neverjetnosti, ko bi morala vendar vedeti, kako grozno lažejo Slovanom nasprotna glasila. To se pravi pljuvati v svojo lastno skledo. Tudi mi poznamo dolžnosti do svoje lastne države. A te dolžnosti nimalo ne zahtevajo od nas, da bi trgali kulturne vezij, ki nas spajajo se sokrvinimi plemeni. Pri vsem tem je dobiti vendar takih prismođ, ki si štejejo v sveto dolžnost, da zajemajo iz židovskih glasil notice in cele članke, sramoteče Slovane sploh in Ruse še posebe. In tak „šmir“ se poklada našemu razumništvu in priprostemu ljudstvu.

Nerazsodni čitatelj — priprosti, kakor tudi izobraženi — verjame tudi takim prismođarjem in le malokateri misli tako daleč, da se ve ravnati pri čitanji: kaj mu je verjeti in kaj ne.

Če smo mi sami taki, ne smemo zahtevati od tujcev, da bi le-ti imeli boljše pojme o Slovanih. Sam sem se prepričal že večkrat, kake pojme imajo o nas drugi narodi in danes zjutraj imel sem zopet lepo priliko. Peljem se v poštnem vozu z nekim gospodom iz Brna; to sem izvedel po kratkem razgovoru. Srce mi začelo hitreje utripati, mislečemu, da imam pred sabo pristnega Čeha, s kojim bi se dala reči marsikatera; hitro sem povdaril, da sem se tudi jaz že priučil češčini.

Ali — naletel sem baš na nasprotno. Hitro me je napal, da kaj mi koristi češčina. Vprašal sem ga, kaj pa da imam od nemščine, koji sem se moral priučiti hoté ali nehoté. Odgovoril mi je: radi literature. — Jaz: učim se tudi nemščine in drugih slovanskih jezikov. — On: iz kakih namenov? — Jaz: radi tega, ker sem Slovan! — On: Rusi nimajo nikake literature. — Jaz: Gospod, z Vami ni govoriti. Vidim, da nimate pojma o ruski literaturi. Poznate-li Tolstega, Turgenjeva in druge, kojih dela se prevajajo v vse druge evropske jezike?! Celó Francozi se zanimajo za rusko literaturo in čitajo celó že izvornike; znamenje, da se pridno bavijo z ruščino. Vse to je Vam neznano.

Tu mi je povedal nekega ruskega pesnika, kojega dela se prevedena na nemški jezik in dodal je, da je bil norec in da so Rusi „barbari“. Stara pesem, a vedno nova. Kateri Slovan bi se drznil izreči kaj takega Nemcu na nemških tleh? In če bi se bil — kaj bi se zgodilo žnjim?! Gotovo bi šli kar z „bokserji“ nadenj in še povrh bi ga zaprli na prvi postaji. Mi smo res hladnokrvni! Mirno sem ga opozoril na dejstva, res žalostna dejstva, pričajoča o ne baš laskavih odnosajih doli v Afriki, kjer nemški pionirji zelo čudnim načinom širijo nemško kulturo. Ubogi črnci tam doli v Afriki, oni uživajo sad nemške kulture; doma pa tudi ni vse v redu.

S tem sem gospoda prijel v živo. Začel je nekaj čenčati, da imam slabe pojme o Rusih, on da več ve, ker je živel na meji ruski; da se Malorusi kar tresejo po vsem životu, ko slišijo le praviti o Rusih in da se južni Slovani le v temi zavzemajo za Ruse. Nadalje mi je govoril o neki propagandi med Jugoslovani — pri čemer pa nisem mogel zadrževati smeha.

Ni čudno! Ako se ne cenimo sami, ne moremo zahtevati, da bi nas cenili drugi; in pevajmo le še nadalje „hosana“ vsem tistim poslanecem, ki se zavzemajo za „trozvezo“!

Z Goriškega. (Izv. dopis.) Dovolite i meni besedo o tistem glasovitem učiteljskem vprašanju na Goriškem. Dajmo, govorimo, da se zbitrijo pojmi!

Organizujmo se! Zares blag, vzvišen in tudi potreben poziv. In vendar: skoro neverjetno je, na kolik odpor je naletel med učitelji samimi, v kojih korist je bila faktično namenjena ona okrožnica.

Da se je učiteljstvo sploh postavilo po robu tej imenitni okrožnici, krivo je seveda slabo razvito in še slabše pogojeno zrno. Učitelje okraja goriškega je že spametovala znana skušnja, kam se pride enakimi nezaupnicami in neopravičeno, — da ne rečem: neumno — zbadajočimi okrožnicami.

V cenjeni „Edinosti“ (št. 76) se nekdo v navadnem svojem slogu zaganja v „Sočo“ in nje urednika, kakor da bi bil le-ta v resnici najzagriženeji nasprotnik učiteljstva; dasi smo gotovi, da je imenovanemu uredniku blagor učiteljstva pred očmi. No, nikdo pa mu ne more zameriti, ako noče z glavo skozi zid, kakor je to navada pri nekotih naših tovariših.

O tem se je uveril tudi gosp. poročevalec o oni glasoviti okrožnici na okrajni konferenci v Štandrežu, kjer se mu je učiteljstvo uprlo toli odločno, da mu ni hotelo povrniti niti tiskovnih stroškov. Menili smo, da lahkomiselnih kovači tako vendar pridejo do spoznanja, da so slabo skovali. Izlasti je sklenilo učiteljstvo, da se upre najodločneje, ako bi se ta stvar spravila v javnost. Tako se je tudi zgodilo. Ko je okrožnica zagledala beli dan v „Edinosti“, poslali smo učitelji svoje odločno „pranje“ v „Sočo“, ker smo hoteli oprati madeže sami, brez pomoči svojih bližnjih tovarišev na severu in na jugu. Da se pa napada urednik „Soče“ in se mu šteje v greh, da je priobčil, kar mu je prišlo iz učiteljskih krogov — to je grdo. Bog!

Več učiteljev
na vipavski strani.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 3. julija 1896.

O shodu nemških zaupnih mož v Pragi vnela se je jako živahna diskuzija po časopisju. Izlasti ono časopisje, ki je ostalo zvesto nemško-liberalnim generalom — brez armade, plava v samem veselju, da je nemško-liberalna stranka vendar enkrat našla pravo besedo. Našla? To ni res! Pogrela je le stare fraze. V Pragi so zatrdili, da hočejo biti nemški in „napredni“. To pa so bili tudi do sedaj. Ako se niso mogli vzdržati na podlagi takega programa do sedaj, ko so imeli odločilen upliv na ves upravni aparat, kako bode še-le za naprej, ako res store tako, kakor so zažugali zajedno, ako si nadenejo namreč plašč „ljudske“ in se odpovejo bobnečemu naslovu „državne stranke“?! Kaj potem, ako se sami odpovejo možnosti, da bi pritiskali na oni činitelj, ki jim je bil dosedaj glavna zaslomba — na vsemožno birokracijo?! Ako niso mogli izhajati popred se svojimi frazami, kako naj bi potem, kojim odpade pomoč z ministerskih stolov in ko trkajo vse drugačna vprašanja na vrata našega javnega življenja?! „Naprednost“ je dandanes predmet, po kojem je jako malo povpraševanja. Mar pa je res, da namerujejo generali brez armade obrniti ljudstvu lice, ministerskim stolom pa hrbet? Pojte no! To so le tako rekli tam v Pragi. Do jeseni — ko se snide zopet naš parlament — imamo še par mesecev in dotlej naj le plava nemški Mihel v iluzijah. Potem pa se že zopet najde koja pretveza, zakaj so ob tem ali onem vprašanju storili tako in ne drugače. Nekdaj so se pač tresli ministri, ko so nemško-liberalni bogovi žugali z opozicijo, danes — se ne tresejo več. Taka žuganja imajo dandanes le ta jedini efekt, da se jim svet — smeje. Gorje pa stranki, ki je postala smešna Stranka, ki je padla v resnem volilnem boju, ki je padla za načela in pošteno stvar, ki je podlegla, ker jo javnost ne razume še, taki stranki ne treba obupavati, ker sme računati, da pride tudi nje dan danes ali jutri. Toda stranka, ki je postala smešna, je definitivno izgubljena. Nemško-liberalna stranka ni padla radi tega, ker je svet še ne razume, ampak zato, ker jo je spoznal do dobrega. A ravno zato, ker jo je spoznal, ker ve, da ona — skrbeča vedno le za-se — igra le komedijo, kadar žuga z opozicijo; ravno zato, jej ne verjame, da bi se mogla odpovedati ugodnostim in poseči po trdem kruhu opozicije. Ves efekt praškega shoda bode torej le: nekoliko navdušenih, lepo donečih člankov po listih „Neue Freie Presse“ e tutti quanti in pa na jesen kup strtih nad med onim malim številom optimistov, ki še vedno verujejo, da bi se nemška levica utegnila „poboljšati“. In da si vladni krogi ne tolmadžijo tragično vsega tega kričanja, priča nam izjava v oficijoznem „Fremdenblattu“, ki se šali fino ironijo: „Kakor vse kaže, bode se novi stranki, v novi hiši, godilo isto tako, kakor se je godilo „združeni levici“. Kraj vsega povdarjanja narodnega mišljenja bodo morali vendar vzeti nase nalogo državne stranke; ako ne, se pa ta naloga navali na druga pleča. Ali bi bilo s tem pomagano nemškim interesom?“

Prav ima „Fremdenblattov“ oficijozus. Tudi mi verujemo, da se vlada ni ustrašila nemško-liberalnega žuganja z opozicijo, pač pa je gotovo kakor amen v očenašu, da so nemško-liberalni generali kar okameneli, ko so čuli, da bi se njih „skrb za državo“ lahko zvalila na druga pleča — in to gotovo brez škode za državo.

Take migljeje razumejo nemški liberalci in zato smo uverjeni, da ostanejo — vzlic vsem lepim praškim besedam — v bližini ministerskih fôteljev.

Odgovor na spomenico velike deputacije Malorusov, ki je bila minolega leta prišla na Dunaj k cesarju. Je baje že izdelan po ministerstvu za notranje stvari in se skoro uroči vodju deputacije, p. Ozarkieviczu. V odgovoru je rečeno, da se je uvela preiskava radi prijavljenih zlorab o volitvah, ki pa je dokazala, da je neopravičena pritožba, da bi bile upravne oblasti v Galiciji namenoma, sistematično ali morda celó vsled dobljenega višega ukaza, omejevale volilno svobodo prebivalstva maloruskega. Pritožbe so se pokazale večinoma neopravičene, dejanski ali pa pravno. V kolikor pa je kaj zagrešil koji pojedini organ, poskrbelo se je, da se v bodoče ne zgodi več kaj takega in da odpade sleherni povod za tožbe proti vladnim oblastim.

Tako se glasi baje odgovor. Volitve v Galiciji so že na glasu in na to stran se zastoj trudi odlok ministerstva. Kar pa se dostaje izvedenja preiskave, je odločilno to vprašanje: kdo je izvel to preiskavo?! Saj vemo, kako se vodijo take preiskave, ki ostajajo navadno brez uspešne, ali pa imajo slab zvršetak za onega, ki se je pritožil. Tudi o galiških volitvah bode svet mislil svojo slej ko prej.

Italijanska zbornica poslancev. V večerajšnji seji je zopet rogovilil neizogibni Imbriani. Izjavil je, da se vsled večerajšnjega glasovanja loči od skrajne levice (opozicije) in da hoče sam zagovarjati svoje nazore, svoja načela. Žalil je tudi predsednika Villo, ki ga je pozval na red. Imbriani je povedal nadalje, da ostavi zbornico, ako se v isti izusti beseda „trozveza“. In res je šel med splošnim hrupom in smehom ta zagriženi sovražnik Avstrije iz dvorane. Nekoliko pozneje pa se je vrnil in prosil predsednika oproščenja, češ, da ni imel namena žaliti njegove časti.

Zbornica je završila podrobno razpravo o proračunu za ministerstvo vnanjih stvari, odobrivša ta proračun. S tem so zaključene razprave o proračunih.

Položenje na Kreti. „Agence Havas“ poroča iz Aten: Turški vojaki na Kreti pričeli so ofenzivno postopati proti upornikom. Skušali so obkoliti ustaše, toda isti so v krvavi bitki vrgli Turke. Na obeh straneh je padlo znatno število mož. —

Poziv.

Jutri nam bode zopet slaviti god sv. Cirila in Metoda.

Slovensko občinstvo se je zadnja leta ob tem imenitnem prazniku rado spominjalo dične naše družbe sv. Cirila in Metoda, kateri je leto za letom dohajal večji, sijajniši

Ciril-Metodov dar.

In danes smemo s ponosom povdarjati, da se je že po vsej slovenski domovini globoko ukoreninila plemenita misel, ki so jo pred leti sprožili prav tržaški rodoljubi; danes smemo trditi, da je Ciril-Metodov dar postal prekrasen narodni običaj!

Odveč bi bilo, ako bi hoteli razpravljati zavednemu narodnemu občinstvu o pomenu in potrebi vseslovenske šolske družbe, odveč posebno pri nas v Trstu, kjer dan za dnevom hvaležnim srcem opazujemo, kako blagodejno, kako plodnosno deluje mila naša družba sv. Cirila in Metoda. Toda vztrajno njeno delovanje je združeno z velikanskimi stroški, ki naraščajo čedalje bolj in treba bode še leta in leta neprestane navdušene požrtvovalnosti našega občinstva, ako hočemo, da družba povsem doseže vzvišene svoje namene.

Porabimo torej vsako priliko, da družbi primernim darom izkažemo svojo hvaležnost, svojo ljubezen; posebno pa se je spomnimo sedaj, ko bomo v kratkem slavili god njenih zaščitnikov, praznik sv. bratov-blagovestnikov Cirila in Metoda!

Rodoljubi! V svesti si, da nikakor ne zaostanete za sijajnimi vzgledi prejšnjih let, Vas podpisano načelništvo najuljudneje vabi, da tudi letos zložite obil

Ciril-Metodov dar.

Spomnite se dne 5. julija t. l. družbe sv. Cirila in Metoda, spomnite se, kaj je ona vsemu narodu, kaj posebno nam tržaškim Slovencem in — odprite srca, odprite roke! —

Darovi se bodo objavljali v „Edinosti“, sprejema pa jih podružnični blagajnik, g. dr. Josip Abram, odvetniški kandidat v pisarni odvetnika g. dr. M. Pretnerja, Piazzetta S. Giacomo, števil 1, I. nadstropje.

Načelništvo

moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

V Trstu, dne 4. julija 1896.

Različne vesti.

Dnevni red jutrajšnjemu občnemu zboru političnega društva „Edinost“ bode nastopni: Pozdrav predsednika, poročilo tajnika, poročilo blagajnika, govor dra. Matka Laginja in morebitna razprava o istem, eventualni predlogi in nasveti, volitev novega odbora. Opozorjamo še enkrat, da se zborovanje prične ob 9. uri in da se bode vršilo v telovadnici „Tržaškega Sokola“ (na voglu ulice Farneto in Amalia).

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti nabral je o razdelitvi knjig družbe sv. Mohora č. g. kaplan Fran Guštin v Rojanu 13 gl. 50 nvč., ter nabralo se je v pušici krčmarja pr. „zlati kroni“ g. Frana Kravos-a v ulici S. Giovanni 1 gl. 37 nvč.

Za Cirilo-Metodov dar daroval je gospod Fran Kalister 25 kron.

O škofu Andreju Šterku piše zagrebški „Katoliški list“: „Presvetli gospod škof krški Andrej Šterk imenovan je škofom tržaško-koperskim. Ta vest izvestno razveseli ne le tržaško škofijo, ampak vse Hrvate, ki poznajo novega škofa tržaškega. Dosti je, ako spomnimo samo, da je ta vest razveselila tužno Istro tako, kakor jo je nekdanj razveselilo, ko je škofom tržaškim postal nepozabni Dobrila. Šterk je uzoren škof in jeklen Hrvat. Nikdar ni zatajil svojega rodu in svojega jezika, česar ne sme storiti noben pošten človek. Tudi oni, ki niso istih političkih mislij in načel, spoštujejo ga in cenijo. Nobena stvar na svetu ma ni tako zoperna, kakor duhovnik, ki dela proti svojemu prepričanju — ko bi moral biti vzgled kreposti. V škofiji krški pridobil si je Šterk v kratkem času veliko ljubezni med svojimi verniki. Sedaj pride v Trst. Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo naš premilostljivi

kralj, — v sporazumljenju se sv. Očetom papežem Levom XIII. — zadovoljil je in razveselil s tem imenovanjem vse dobro misleče kristijane katolike v škofiji tržaško-koperski, brez razlike narodnosti. Tudi mi se radujemo na tem imenovanju in s hrvatskim narodom radostno kličemo novemu škofu: Dobro nam došel presvetli škof! Milost božja naj te krepí, da bi blagoslovno deloval za večno in časno korist tega dela hrvatskega naroda! Da bi deloval tako, kakor je nekdanj deloval tvoj prednik Dobrila!“

Tej želji se z vsem svojim srcem pridružujemo tudi mi.

Kdor je rekel „a“, mora reči tudi „b“! Izvestni in vsem dobro poznani italijanizatorji v Rojanu — meneči, da s prihodom veleč. župnika Jurca je prišla njihova doba —, si ne dajo miru, kako bi še bolj razvneli itak že razgreta čustva. Neprestano prilivajo olja v ogenj. Povedali smo že, da je v Rojanu prepričanje splošno, da nikdo drugi ni napisal tudi onih pretilnih pisem, ki jih je baje dobil g. župnik. Namen temu je prozoren in jasen. Z obrekovanjem bi hoteli spraviti v neprijetnosti one, ki niso — njih. — Iste roke so napisale anonimne ovadbe proti veleč. gosp. kapelanu. Ker namreč dotičniki vedo, da je g. kapelan povsodi spoštovana in priljubljena osoba, računajo na to, da bi se utegnil kdo spozabiti, ogorčen po takem postopanju, ter storiti kaj, kar ne bi bilo prav, in da bi potem to nerednost izkoristili za izvestne namene. No, nadejamo se, da jim pošteni Rojanci ne storé te usluge. Ali nekaj drugega smo hoteli povedati: gosp. župnik sam je — in vpricho večih oseb — odločno obsodil ona pisma, zatrdivši še posebno, da je gospod kapelan častitljiv in uzoren duhovnik! S tem, g. župnik, da ste obsodili anonimne ovajalce, rekli ste „a“; za „a“ mora dosledno priti „b“: kdor obsoja početje, mora obsoditi tudi storilce! Storilci pa so v takozvani italijanski stranki v Rojanu, Kdaj poročete „b“, veleč. g. župnik?!

To ni argument! Iz Rojana nam poročajo, da je veleč. g. župnik Jurca v neki hiši — kamor je prišel na obisk — te dni zagnal „Edinost“ ob tla. Veleč. g. župnik: to ni argument! In če še stokrat vržete „Edinost“ ob tla, s tem še vedno ne bode rešeno vprašanje, ki razdvaja nas in vas!

Blažena svoboda. O dogodkih povodom občnega zbora „Lege Nazionale“ opaža „Naša Sloga“: Neki prijatelj nam je pripovedoval, kako je čul, ko se je hvalisal neki tržaški čifut, ki je bil med skupščinarji v Kopru, kako krasno da je bilo tam in kako da so vsklikali, kar jim je bilo drago. N. pr. Viva Garibaldi! Viva Italia! Viva Istria italiana! itd.

Tudi mi se popolnoma strinjamo s čifutom v tem, da je moralo tam res krasno biti, ko se je moglo kričati po svoji volji in kakor se je hotelo. Res je ni več dobrote za ljudstvo nego svoboda zlata. Skoro da zavidamo na tej svobodi naše sodeželane druge narodnosti, ki morejo sedaj v Kopru, sedaj v Poreču, pokazati vsemu svetu, kako mislijo in čutijo in po čem stremé — in to vse v lice državnim oblastim. Ali pa je morda tudi v Kopru, kakor nedavno v Poreču povodom prihoda Mocennižvega, gospod okrajni glavar došel na lice mesta, ko je bilo — prekasno?!

Lažiliberalne laži. Na zadnjem občnem zboru italijanskega političnega društva za Istro, vršivšem se nedavno temu v Malem Lošinju, tožil je predsednik tega društva, da se je Italijanom istrskim boriti proti Slovanom in proti c. k. vladi, koja poslednja da brani Slované (!!!). Nam ne treba pobijati takih — laži, kajti poznano je slehernemu otroku po Istri, koga da brani in zagovarja c. k. vlada v Primorju, a to vedó še najbolje prvaki Italijanov istrskih, koji bi hoteli le zaslepiti vnanji svet se svojimi lažmi in klevetami.

Res, pristrčno se je moral zasmejati gospod vitez, ko je čital to najnovejšo laž — resnicoljubov istrskih!

Razsodba iz Italije za vodovod v — Trstu. Parkrat že smo omenili, da sta laška inženirja Barazer in Ducati napravila dragocen (namreč drago zaračunan) načrt za tržaški vodovod. Večina našega mestnega sveta izročila je ta načrt strokovnjakom — v Italiji, da ga proučé in spo-

ročé o njem, sevé proti dobri nagradi. No, večaki v Italiji so prilično dolgo časa „študirali“ te načrte, kajti véčeraj še-le — glasom vesti, objavljene v „Adriji“ — donesel je inženir, profesor in senator Brioschi osebno iz Milana v Trst razsodbo profesorja Paladinija in inženirja Salmoiragnija. — Čudno nam se vidi, kakó morejo v Italiji soditi o vodovodu za Trst, ne da bi došli na lice mesta ogledat si kraški svét. Morda imajo v Milanu natančnejše in točnejše načrte o tržaški okolici in o Trstu, nego jih imamo mi Tržačani?!

Trst — in Ljubljana. Slovenska stolnica vstaja iz ruševin, pomlajena, lepša nego je bila kedaj. Novoporojena Ljubljana dobi električno razsvetljavo in morda celó železnico na elektriko. Ljubljana se hoče torej pokazati modérno mesto, ki je že prebilo razsvetljavo s plinom, odpravilo starinske poulične svetiljke na olje in na petrolej. Ljubljana v tem prekosi ponosni in bogati Trst. V našem mestu ostane do kdo zna kedaj razsvetljava na plin, po okoličici pa na petrolej ali pa, kar je najumestnejše z gmotnega stališča — nikakoršna. In zakaj to? Ker mestna plinarna prinaša občini lepega dobička. Treba je zatorej tekmovati na vse kriplje z električno lučjo, samo da se splošno rabi plin. In v ta namen znižala je mestna plinarna od 1. julija t. l. uaprej ceno jednemu kubičnemu metru plina od 17½ nč. na 14 nč.! Hkrati torej za 3¼ nč. na kubični meter. To ni malenkost. Če pa se v tem slepem boju proti — luči pojavi deficit tudi v upravi mestne plinarne, kaj pa potem? Do tega vprašanja opravičeni smo vsi, ki plačujemo kosmate davke in gorostasne občinske doklade.

Tržaška posojilnica in hranilnica naznanja vsem p. n. zadružnikom, da bo nje občni zbor v nedeljo 19. t. m. točno ob ½10. uri dopoldne, in ne 5. t. m., kakor je bilo naznanjeno, ker ima isti dan pol. društvo „Edinost“ svoj občni zbor.

Slovensko pevsko društvo v Trstu vabi na veselico, katero priredi jutri, v nedeljo dne 5. julija t. l. na vrtu „Al Mondo nuovo“ z blagohotnim sodelovanjem tržaških in škedenjskih tamburašev z nastopnim vspešdom: 1. Majcen: „Mahoritsch“, koračnica, godba. — 2. Iv. pl. Zajc: „Šumski čar“, zbor. — 3. Mascagni: Intermezzo iz opere „Cavalleria Rusticana“, godba. — 4. *.*: „Venec hrv. nar. popievaka“, udara tamb. zbor. 5. Vilhar: „Ustaj“, mešani zbor. 6. Majcen: „Spomladanske rožice“, valček. 7. Witte: „Narodne pjesme“, potpourri, godba. — 9. Šaljiva tombola. 10. Iv. pl. Zajc: Zbor iz opere „Zrinjski“, godba. — 11. *.*: „Ruski ciganski valček“, udara tamb. zbor. — 12. Majcen: „Sinfonija v Es-dur“, godba. — 13. *.*: „Pozdrav“, mešani zbor. — 14. Kmoch: „Sokolska“, koračnica, godba. — 15. *.*: „Narodno hrvatsko „Kolo“, udara tamb. zbor. — 16. Ipavec: Pesem „Mrak“, godba. — 17. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, zbor. — 18. Majcen: „Zaklad“, polka fr. Na veselici svirala bode veteranska godba pod vodstvom gosp. Majcena. Med veselico razdele se dobitki tombole in se igra za premije na keglšču. Po izvršenem vspešdom nadaljuje prosta zabava in na posebnem, razsvetljenem in urejenem prostoru ples. Začetek veselice ob 7. uri pop. Vstopnina za osebo 20 nč. Nadejaje se obile udležbe, se slavnemu občinstvu priporoča

ODBOR.

Novo društvo. V Ljubljani se je osnovalo društvo „Zaveza ljubljanskih meščanov, hišnih posestnikov, samostojnih trgovcev in obrtnikov“. Namen novemu društvu je varovati in braniti meščanska prava svojih združnikov ter podpirati jih v stvareh javnega življenja. Vlada je že potrdila predložena jej pravila.

Slavje „Jadranske Vile“ na Sušaku. Minole nedelje in ponedeljka slavilo je pevsko društvo „Jadranska Vila“ na Sušaku svojo desetletnico in blagoslovljenje zastave po vspešdom, kakor smo ga i mi priobčili v našem listu. Zajedno s to slavnostjo se je vršil tudi občni zbor zaveze hrvatskih pevskih društev. Na reškem kolodvoru je pričakovala „Jadranska Vila“ mile goste-pevce. V zmišlu reških odnošajev morala so društva povsem tiho skozi mesto reško, tem pristrčnejši pa je bil vsprejem onostran potočiča, na Sušaku. Tu jih je pričakovala ogromna množica ter jih pozdravila urnebesnimi živio-klici.

V nedeljo je bila slovesna sv. maša na Trsatu, koje so se udeležila vsa pevska društva zastavami.

V cerkvi se je vršilo tudi blagoslovljenje zastave po običajnem ceremonijelu. Na občnem zboru „Zaveze“ povdarjal je tajnik Dorotka, da treba, da se pevska društva hrvatska urede in združijo z ozirom na osnutje jugoslovanske zaveze pevcev v Sredcu. Predsednikom „Zaveze“ je bil izvoljen predsednik društva „Kolo“ v Zagrebu, Fran Arnold. Vse slavnosti obeh dni so se izvršile častno in dostojno hrvatskega naroda. Naj se le razcvitajo hrvatska pevska društva v proslavo naše divne narodne jugoslovanske pesmi.

Vino v Dalmaciji. Letos se hvalijo od vseh strani, kako obilno je rodilo grozdje. Računa se, ako pride v klet vse, kar je Bog pokazal, da letošnja letina za kakih 500.000 hekt. nadkrili običajne letine (1.000.000 hekt.) Ali bati se je, da se mnogo pokvari, ker je jela peronospora silno razsajati. Proti temu je škropljenje jedini lek. Toda žalostno je, da je v mnogih krajih kmet tako siromašen, da si niti ne more nabaviti, kar je potrebno za škropljenje.

Trtna uš tudi v okraju Sv. Marija Magdalena Gornja. Mestni magistrat tržaški objavlja, da je te dni posebna komisija konstatovala, da je trtna uš okužila tudi vinograde v okraju Sv. Marija Magd. Gornja okolice tržaške. Dokazano je doslej, da se je pojavila trtna uš v teh-le okrajih okolice: Škorklje, Sv. M. Magd. Spodnja, Škedenj, Lonjer, Vrdela, Rocol, Sv. Križ, Prosek, Kontovelj, Trebče, Bane, Barkovlj, Greta, Rojan, Opčine, Padrič in Kjadin. V nevarnosti so torej še ostali okrajice okolice tržaške, da jih okuži trtna uš, namreč: Kjarbola spodnja in gornja, Kolonja, Gropada in Bazovica. Zatorej mestni magistrat v posebnem razglasu strogo prepoveduje izvažanje trt, zemlje, orodja itd. iz okuženih krajev.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 21. do 27. min. m. rodilo se je v tržaški občini 73 zakonskih otrok (36 moških in 37 ženskih) in 15 nezakonskih (7 moških, 8 ženskih). Razven teh bili so 4 mrtvorajeni. — V isti dobi umrlo je 96 oseb (33 moških, 33 ženskih). V razmerju na število prebivalstva, računano na 161.886 ljudij ne- vštvevi vojaštva, pride 30/84 mrličev na vsakih 1000 duš, računši povprečno umrljivost na leto na podlagi števila umrlih prejšnjega tedna. — Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 7 slučajev óšpic, 3 sl. škrlatice, 3 sl. dávice, 13 sl. jetike, 12 sl. vnetja sôpnih organov, 3 sl. kápi, 1 sl. smrti po naključju, 1 samomor itd.

Še nekaj o begu Affendakisa. Iz Budimpešte javljajo: Državno pravdnistvo zaslúšalo je jetniške paznike, ki so bili tačas v službi, ko sta ušla Affendakis in Kazar. Jeden teh stražnikov je dal premetenemu Affendakisu civilno obleko, ko je imel lopov na sebi, ko so ga zaprli, ker ga je bil le-ta prosil, naj mu da dotično obleko, da si jo izčisti. Zeló čudno pa je res, da je imel Affendakis še civilno opravo, dasi je bila že pravoveljavna obsodba, s kojo ga je kurija obsodila na 3 1/2 let ječe, in bi zatorej moral nositi obleko za kaznenice. — Više mestno načelstvo Budimpeštansko sporočilo je na vse kraje sveta o tem drznem begu, dodavši opis zunanosti obeh begunov. Na stotine orožnikov, stražarjev, detektivov, da, celó železniških uradnikov trudi se, da zasledi begune, a doslej bili so vsi naporí popolnoma brezuspešni.

Begun iz Italije. Predsinočnem prijavil se je tukajšnjemu policijskemu ravnateljstvu 26letni čevljar Pompilij Barra iz Italije. Izjavil je, da je služil poslednji čas v Italiji kakor finančni stražnik, dne 28. februvarja t. l. pa je ušel. Svojo uniformo in orožje da je vrnil zapovedništvu finančne čete, v koji je služil. Ta begun nima nikakoršnih papirjev v svojo legitimacijo. Prosil je, da mu napravi policija legitimacijski listič, ker nameruje ostati v Trstu.

Sodnijsko. Predvčerajšnjem stal je pred tukajšnjim sodiščem 26letni Lloydov natakár Ivan Cottich, alias Zottig iz Trsta, obtožen tatvine. Ukradel je bil namreč prve dni januarja meseca t. l. razne predmete iz skladišča parnika „Orion“, ki je plovil iz Trsta v Carjigrad. Sodišče ga je obsodilo na štiri mesece ječe.

19letni kmet Ivan Marija Ferluga je dobil zaradi hudodelstva težkega telesnega poškodovanja tri mesece ječe. Dne 26. maja t. l. sprl se je namreč v neki gostilni na Konknelu s svojim bratrancem Franom Ferlugo, ter ga ranil z nožem v prsi.

Koledar. Danes (4.): Urh, škof; Berta, devica, — Jutri (5.): VI. pobinkošna nedelja. Ciril in Metod — V ponedeljek (6.): Izajija, prorok; Goar, spozn. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 4. uri 22. min., zatoni ob 7. uri 45 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 19.5 stop., ob 2 pop. 23 stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 3. Suplent Leodegar Wenzel državnega gimnazija v Trstu imenovan je začasnim učiteljem na nemški realki v Plznu.

Reka 3. Knez Nikola Črnogorski in princ Mirko dospela sta z velikim spremstvom včeraj z Dunaja semkaj. Ukrcal se je takoj na parnik „Zagreb“, ki je odplul v Kotor.

Carjigrad 3. V novič so zaprli mnogo Ar- mencev. O Kurdihi poročajo, da so te dni z nova plenili in morili po okolici Vana ter da so nekogi izmed njih prekoracili perzijsko mejo. — Glasi se, da je turška vlada privolila v zahtevanja odpo- slanikov gledé Krete. Dotični ukaz objavi se v kratkem.

Barcelona 3. Policija je zapela predsednika zadruge ključarjev in bivšega predsednika zadruge voznikov. Oba sta anarhista.

London 3. „Times“ javlja iz Kaneje: Cesar- ska proklamacija objavlja splošno amnestijo vsem onim, ki so povzročili nemire.

Trgovinske brojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.41—6.48 Pšenica za juli 1896 — do — — — — — Oves za jesen 5.11—5.13 Ra za jesen 5.30—5.31 Koruza za juli-avgust 3.69—3.70 maj juni 1897 4.04 4.05 nova f. 3.75—3.90.

Pšenica nova od 7^h kil. f. 6.55—6.60 od 79 kilo 6.65—6.70, od 80 kil. f. 6.65—6.75 od 81. kil. f. 6.70 — 6.90, od 82 kil. for. 6.85— 6.75 letinen — — — — — prosa 6.10—6.40.

Pšenica: Ponudbe srednje, povpraševanje dobro. Prodaja 3.000 mt. st., 2.50 nč. dražje. Oves vedno mlač- neje, danes 4 nč. ceneje. Rž bolje za 5 nč. dražje. Vreme: oblačno.

Praga. Neratimirani sladkor for. 13.35, oktober- december 13.35. Bolje.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst a carino vred odpošiljatev precej f. 34.75 —35 Concasse 36.50—37. Četvorni 37.75— —. V glavah (sodih) 39.—39.25

Havre. Kava Santos good average za juli 70.50 za oktober 70.25, mlačno.

Hamburg. Santos good average za juli 57.75 za september 56.25 za december 56.50. Mirno.

Dunajska borza 3. julija 1896.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.40	101.45
„ „ v srebru	101.45	101.50
Avstrijska renta v slatu	122.80	122.90
„ „ v kronah	101.15	101.20
Kreditne akcije	350.75	350.50
London 10 Let.	119.85	119.85
Napoleoni	9.51	9.51
20 mark	11.74	11.74
100 italj. lir	44.50	44.45

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

b) Južna železnica (Postaja južno železnice.)

Od dne 1. junija 1896.

ODHOD:

7.45 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.—	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol.	omnibus v Kormin.
4.40	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.30	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko—Gorice in Korminom.
8.45	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.—	mešani vlak do Mürzschlaga.

DOHOD:

6.48 predp.	mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35	brzovlak iz Kormina.
9.25	brzovlak z Dunaja.
10.20	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.36	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežino;—
8.56	brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Zabavna vlaka ob nedeljah in praznikih.

ODHOD:

2.—	popoludne v Kormin.
4.25	„ v Nabrežino.

DOHOD:

12.07	predpoludne iz Kormina.
10.50	popoludne iz Nabrežine.

Razpis službe.

Odbor „Delal. podp. društva“. razpisuje službo društvenega sluga provizorično za dóbo treh mesecev z mesečno plačo 30 glđ. in stanovanjem. Služba je rezervirana samo za člene društva. Prositelj mora znati čitati in pisati. Prošnje naj se pošljejo društvenemu pred- sedništvu do 16. t. m.

Odbor „Delal. podp. društva“
v Trstu dne 3. julija 1896.

Predsednik

Mate Mandič.

VABILO

na

I. izvanredni občni zbor

Tržaške posojilnice in hranilnice,

registrovane zadruge z omejenim poroštvom.

kateri bode

v nedeljo, dne 19. julija t. l. točno ob 1/2 10 uri predp.

v prostorih

„Delalskega podpornega društva“

(Via Molin piccolo št. 1)

DNEVNI RED:

I. Prememba zadružnih pravil.

K obilni udeležbi vabi

Načelnistvo.

BN. Ker po §. 49 zadr. pravil občni zbor, sklica za 21. m. ni bil sklepčen, sklicuje se v smislu istega §. na 19. julija. To drugo zborovanje imelo se je vršiti jutri. Ker pa se bode vršil jutri občni zbor pol. društva „Edinost“, odložilo se je na dan 19. t. m.

Wessel Alojzija, ulica Barr. vecchia hšt. 2, ima dobro založeno prodajal- nico moko, sladkorja, riža, vlitkov domačih in tujih, mila, kiselin, olja itd. na drobno in debelo, po jako zmernih cenah. Vsprejema tudi naročila z deželo ter jih izvršuje solidno.

P. N.

Začasni odbor društva za pogozdovanje in olupševanje Nabrežine in okolice uljudno vabi slavno občinstvo na ustanovni shod, kateri bode v nedeljo, dne 5. julija t. l. točno ob 10. uri predp. v občinskem uradu s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje in pojašnjevanje društvenih pravil.
2. Volitev stalnega odbora.
3. Razni nasveti in pogovori.

V Nabrežini, dne 20. junija 1896.

Začasni odbor.

Gostilno na Bledu

(Gorenjsko)

z novo opravljenimi sobami, do- brimi jedili, izvrstnim vinom do- lenjskim in istrskim, Koslerjevim marčnim pivom, priporoča

Jakob Peternel,

posestnik.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tiscóerni ovet“ (Millefortl).

Čluti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slu- čajem, če peče v želodcu, kakor proti slabomu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za oz- dravljanje, stoji 0 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

ANTON ZIGOJ

brivec v Trstu, ulica Stadion št. 1 (v hiši g. F. Žitka) se priporoča najlepše slavnemu občin- stvu za mnogobrojni obisk. Ima na razpolago vsakovrstne vonjave.

Dr. Rose balzam

za želodec

iz lekarnе

B. FRAGNERJA V PRAGI.

je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje po- spešujočega in mlo odvajajočega učinka.

Svarilo! Vsi deli anabalaže imajo zraven stoječo postavno du- ponovano varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA

Lekarna B. FRAGNERJA pri „črnem orlu“

Praga, na Mali Strani, ogelj Spornerejeve ulice.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več.

Po pošti razpošilja se vsak flán.

Zaloga v avstro-ogerskih lekarnah.